

Bilag 3.2 – Udenlandske konfiskationskrav, EU, (POEUKON)

ÆNDRINGSLOG

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

Gennemførte ændringer

Ændring	Dato
Afsnittet '1. Fordringstypen' er opdateret med dette: <i>Fordringshaver skal overdrage udenlandske konfiskationskrav til inddrivelse via fordringshaverID 4849, i tilfælde hvor der skal ske en delvis afregning af bødens beløb til den danske statskasse, og en delvis afregning til EU-landet.</i>	06.10.26

1. FORDRINGSTYPEN

Fordringshaver skal forinden overdragelsen vurdere, om indbetalinger skal afregnes til den danske statskasse eller til den udenlandske EU-medlemsstat.

Fordringshaver skal overdrage udenlandske konfiskationskrav til inddrivelse via fordringshaverID 4849, i tilfælde hvor der skal ske en delvis afregning af bødens beløb til den danske statskasse, og en delvis afregning til EU-landet.

Fordringshaver skal overdrage udenlandske konfiskationskrav til inddrivelse via fordringshaverID 1204, i tilfælde hvor hele kravets beløb skal afregnes til den danske statskasse. Fordringshaver har oplyst, at de ikke på nuværende har fordringer på udenlandske konfiskationskrav, hvor hele beløbet skal afregnes til statsregnskabet. Fordringshaver skal kontakte Gældsstyrelsen hvis det bliver nødvendigt at opsætte nærværende fordringstype til statsregnskabet via Rigspolitiets fordringshaverID 1204.

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen POEUKON omfatter fordringer på konfiskationsbeløb for begåede lovovertrædelser i en EU-medlemsstat, som fordringshaver modtager fra EU-medlemsstaten til fuldbyrdelse i Danmark, jf. § 1, stk. 2, jf. 1, stk. 1, nr. 5 i Lovbekendtgørelse nr. 213 af 22. februar 2013 om fuldbyrdelse af visse straffetretlige afgørelser i Den Europæiske Union (herefter ”EU-fuldbyrdelsesloven”).

Af EU-fuldbyrdelseslovens § 30 fremgår, at en afgørelse om konfiskation er omfattet af loven, når der er tale om en endelig sanktion eller foranstaltning pålagt af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder af enhver art. Konfiskation udgør udbyttet ved en forbrydelse eller et hertil svarende beløb, jf. EU-fuldbyrdelseslovens § 39. Fordringer på konfiskation består af idømte konfiskerede beløb, idømt af en domstol efter en retssag, der udgør en økonomisk værdi, dvs. konfiskationsbeløb.

Fordringstypen POEUKON omfatter som følge heraf konfiskationsbeløb, hvor der foreligger en afgørelse fra domstolen efter en retssag.

Hver fordring på konfiskationsbeløb udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Konfiskationsbeløbet udgør det samlede beløb, som fremgår af dommen/afgørelsen, uanset det samlede konfiskationsbeløb eventuelt måtte udgøre en sammenlægning af flere mindre beløb. Flere

konfiskationsbeløb kan således **ikke** sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at fordringshaver ikke har adgang til at oversende eventuelle enkelte misligholdte afdrag til inddrivelse, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 1250 af 29. november 2019 om opkrævning af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (herefter ”bødebekendtgørelsen”).

Fordringshaver har oplyst, at der ikke opkræves renter og gebyrer, som EU-medlemsstaten eventuelt har pålagt/tilskrevet fordringen i forbindelse med EU-medlemsstatens opkrævning af fordringen forud for, at fordringen oversendes til fordringshaver, ligesom fordringshaver heller ikke pålægger gebyrer eller tilskriver renter i forbindelse med fordringshavers egen opkrævning af den modtagne fordring fra EU-medlemsstaten forud for, at fordringen overdrages til inddrivelse.

Fordringshaver oversender fordringer på POEUKON til inddrivelse via portalløsningen.

1.2 Dækningsrækkefølge

Lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) tager bl.a. andet stilling til i hvilken rækkefølge fordringer skal dækkes under inddrivelse.

Af gældsinddrivelseslovens § 4 fremgår:

”Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Bøder, tvangsbøder og tilbagebetalingskrav efter § 10 b.*
- 2) Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.*
- 3) Andre fordringer.*

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet. For en opkrævningsrente lægges det hovedkrav, som restanceinddrivelsesmyndigheden fik oplyst ved modtagelsen af opkrævningsrenten, til grund ved anvendelsen af 2. pkt. Er en oplysning om hovedkravet ikke givet ved modtagelsen af en opkrævningsrente, anvendes alene 1. pkt. For fordringer, der før den 1. september 2013 er overdraget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, lægges den i inddrivelsessystemet registrerede modtagelsesdato til grund ved anvendelse af 1. pkt.

Stk. 3 – 4. (...). ”

Af forarbejderne til gældsinddrivelsesloven af 2008, lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår bl.a. følgende:

”Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linje med danske krav.”

Fordringer omfattet af denne fordringstype placeres derfor i dækningsrækkefølgen i overensstemmelse med reglerne i gældsinddrivelseslovens § 4.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Konfiskationsbeløb omfattet af fordringstypen POEUKON reguleres efter EU-fuldbyrdesloven.

Af EU-fuldbyrdeslovens § 31 fremgår, at en konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 32, 33 eller 34. Det fremgår af § 58, stk. 3 i EU-fuldbyrdesloven, at:

”Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation, jf. § 30, sker fuldbyrdelse, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af konfiskation. Straffelovens § 97 c finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om konfiskation, som fuldbyrdes efter nærværende lov.”

Fuldbyrdelsen der tillige omfatter inddrivelsen, sker således i overensstemmelse med dansk ret, jf. § 58 stk. 3 i EU-fuldbyrdesloven.

Reglerne om danske konfiskationsbeløb er reguleret i Lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024 Straffeloven (herefter ”straffeloven”).

Regler om opkrævning af fordringer på konfiskationsbeløb fremgår af bødebekendtgørelsen.

Det følger af bødebekendtgørelsens § 1, at når en fordringshaver modtager fordringen fra EU-medlemsstaten, skal fordringshaver forud for fordringens oversendelse til inddrivelse gennemføre opkrævning af fordringen. Af § 1, stk. 1, nr. 3 fremgår det, at bødebekendtgørelsens kapitel 2 finder anvendelse på idømte, vedtagne og pålagte konfiskationsbeløb, som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelserne i EU-fuldbyrdesloven. De nærmere regler om opkrævning af konfiskationsbeløb er tillige beskrevet i Vejledning nr. 10083 af 29. november 2019 om opkrævning af visse bøder, offerbidrag,

konfiskationsbeløb og sagsomkostninger og om afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (herafter ”bødevejledningen”).

2.1 EU-fuldbyrdesloven

Af § 1 i EU-fuldbyrdesloven fremgår:

”Denne lov finder anvendelse på strafferetlige afgørelser om:

1-4) (...)

5) konfiskation

Stk. 2. Strafferetlige afgørelser som nævnt i stk. 1, der er truffet i andre medlemsstater i Den Europæiske union, kan fuldbyrdes her i landet efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. (...)”

Af § 30 i EU-fuldbyrdesloven fremgår:

” Ved »konfiskationsafgørelse« forstås i denne lov en endelig sanktion eller foranstaltning pålagt af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder af enhver art.”

Af § 31 i EU-fuldbyrdesloven fremgår:

” En konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 32, 33 eller 34.”

Af § 39 i EU-fuldbyrdesloven fremgår:

”Hvis en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vedrører et specifikt formuegode, kan de danske myndigheder aftale med myndighederne i udstedelsesstaten, at fuldbyrdelse kan ske i form af konfiskation af et tilsvarende pengebeløb.

Stk. 2. Hvis en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vedrører et pengebeløb, omregnes konfiskationsbeløbet til danske kroner til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet.”

Af § 42 i EU-fuldbyrdelsesloven fremgår:

”Pengebeløb, der konfiskeres i Danmark ved fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation i henhold til denne lov, tilfalder statskassen, hvis beløbet er på mindre end 10.000 euro eller et dertil svarende beløb.

Stk. 2. I andre tilfælde overføres halvdelen af det konfiskerede beløb til udstedelsesstaten.”

Af § 45 i EU-fuldbyrdelsesloven fremgår:

”Justitsministeren kan ved aftale med udstedelsesstaten fravige §§ 42-44.”

Af § 54, stk. 1 i EU-fuldbyrdelsesloven fremgår:

”Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, træffer afgørelse om anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation, bødestraf, fængselsstraf eller andre frihedsberøvende foranstaltninger og foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling og om anmodninger om anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse, (...).”

2.2 Bødebekendtgørelsen

Af § 1 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Bekendtgørelsens kapitel 2 finder anvendelse på i (...) konfiskationsbeløb, (...), som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, samt (...) konfiskationsbeløb, (...), som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelser i

1)-2) (...)

3) lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.”

Af § 3 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Politiet skal opkræve beløb omfattet af § 1, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes.

Stk. 2. Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Består det skyldige beløb af tvangsbøder, fastsættes fristen dog til 10 dage. De nævnte frister kan fraviges, hvis særlige grunde taler for fastsættelse af en kortere frist.”

Af § 4 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”På skyldnerens opfordring kan politiet efter kulance give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen eller tillade, at beløbet betales i afdrag ved en vis korterevarende betalingsordning, jf. dog stk. 2. Der kan dog højst gives tilladelse til henstand med betalingen i op til 6 måneder fra udløbet af den frist, der er nævnt i § 3, stk. 2, eller tilladelse til afdragsvis betaling over 6 måneder efter udløbet af samme frist.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 gives ikke, hvis

- 1) der indgår tvangsbøder i det skyldige beløb, eller*
- 2) særlige grunde i øvrigt taler imod en sådan tilladelse, herunder hvis det for eksempel ud fra politiets umiddelbare kendskab til den pågældende eller ud fra størrelsen af det skyldige beløb må anses for tvivlsomt, om skyldneren vil eller kan overholde en sådan tilladelse.”*

Af § 5 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Politiet oversender sagen til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren ikke betaler det samlede beløb inden den frist, der er fastsat

- 1) i medfør af § 3, stk. 2, eller*
- 2) i forbindelse med en tilladelse til henstand efter § 4, stk. 1.*

Stk. 2. Sagen oversendes tillige til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling efter § 4, stk. 1.

Stk. 3. Det er en forudsætning for oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden efter stk. 1 eller stk. 2, at politiet forinden skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, og skyldneren ikke har efterkommet dette. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsbøder indgår i det skyldige beløb.

Stk. 4. Politiet skal skriftligt orientere skyldneren om sagens oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden efter stk. 1-3.”

Af § 6 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Opkrævningsskrivelsen, jf. § 3, skal indeholde orientering om, at sagen ved betalingsfristens udløb vil blive overgivet til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse

- 1) hvis beløbet ikke inden da er betalt, eller*
- 2) politiet ikke har nået at færdigbehandle en eventuel ansøgning om henstand eller afdragsvis betaling efter § 4.*

Stk. 2. Opkrævningsskrivelsen skal endvidere indeholde vejledning om

- 1) politiets mulighed for at give tilladelse til henstand og afdragsvis betaling efter reglerne i § 4,*
- 2) at spørgsmål om tilladelse til henstand og afdragsvis betaling i videre omfang afgøres af restanceinddrivelsesmyndigheden, og*
- 3) at under hensyn til bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, bør ansøgning om tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling efter § 4 indgives hurtigst muligt."*

Af § 7 i bødebekendtgørelsen fremgår:

"Når politiet giver tilladelse til afdragsvis betaling efter § 4, stk. 1, skal skyldneren orienteres om, at manglende overholdelse af afdragsordningen medfører,

- 1) at hele det resterende beløb straks er forfalden til betaling, og*
- 2) at sagen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden.*

Stk. 2. Når politiet giver tilladelse til henstand efter § 4, stk. 1, skal skyldneren orienteres om, at sagen vil blive oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis det fulde beløb ikke betales senest ved henstandsperiodens udløb."

2.3 Bødevejledningen

Af punkt 13 i bødevejledningen fremgår:

"Særligt i relation til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (lov nr. 213 af 22. februar 2013) bemærkes, at lovens afsnit III omhandler betingelserne mv. for fuldbyrdelse her i landet af afgørelser fra en anden EU-medlemsstat om bødestraf. "Bødestraf" i lovens forstand er nærmere defineret i lovens § 17. Lovens afsnit IV vedrører betingelserne mv. for fuldbyrdelse her i landet af konfiskationsafgørelser fra en anden EU-medlemsstat. "Konfiskationsafgørelser" i lovens forstand er nærmere defineret i lovens § 30. Afgørelse om fuldbyrdelse i Danmark af strafferetlige afgørelser fra andre lande i Den Europæiske Union træffes af Rigsadvokaten. Fuldbyrdelse af sådanne afgørelser iværksættes af politiet, når der er truffet endelig afgørelse herom, jf. lovens § 58. Medmindre andet følger af loven, sker fuldbyrdelse i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler om fuldbyrdelse af afgørelser om bøde og konfiskation."

Af punkt 23 i bødevejledningen fremgår:

"I bødebekendtgørelsens § 3, stk. 2, er fastsat frister for, hvor lang tid skyldner kan gives til at indbetale beløbet. Hovedreglen er, at fristen fastsættes til 20 dage. (...).

Endelig fremgår det af bødebekendtgørelsen § 3, stk. 2, 3. pkt., at hvis særlige grunde taler herfor, kan der fastsættes kortere (men ikke længere) frister end henholdsvis 20 og 10 dage. Sådanne "særlige grunde" vil f.eks. kunne foreligge, hvis retten (...) i en bøde dom har bestemt, at bøden straks kan inddrives, medmindre der stilles sikkerhed for dens betaling."

Af punkt 24 i bødevejledningen fremgår:

"Bødebekendtgørelsens § 4 regulerer politiets mulighed for på kulancemæssigt grundlag at give kortvarig tilladelse til afdragsvis betaling eller henstand.

Bestemmelsen knytter sig til § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, (gældsinddrivelsesloven) og straffuldbyrdslovens § 90, stk. 2, hvoraf det fremgår, at fordringshaverne i et vist omfang kan give tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling i forbindelse med opkrævningen af fordringen, mens det er RIM, der efter en nærmere vurdering af betalingssevnen mv. kan give tilladelse til længerevarende henstand eller afdragsvis betaling over en længere periode, jf. ovenfor under pkt. 4.

Af lovforarbejderne fremgår det blandt andet, at det har været tanken, at fordringshaveren pr. kulance under hensyn til det skyldige beløbs størrelse på skyldnerens opfordring skal kunne bevilge en udvidet betalingsfrist (henstand), hvis der f.eks. foreligger midlertidige likviditetsproblemer. Der kan også være tale om at indgå en korterevarende betalingsordning med skyldneren, hvor f.eks. et forfaldent beløb kan afdrages i rater (...)."

Af punkt 25 i bødevejledningen fremgår:

"Ud fra ovenstående og i overensstemmelse med hidtidig praksis for opkrævning af bøder mv. er det i bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, fastsat,

- at tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling i opkrævningsfasen forudsætter, at skyldneren retter henvendelse til politiet herom,*
- at tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling gives "efter kulance", dvs. uden en nærmere vurdering af skyldnerens økonomiske forhold mv. eller anden ressourcekrævende sagsbehandling, og*
- at politiet højst kan give tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling for en periode på 6 måneder fra datoen for udløbet af den betalingsfrist, der er fastsat i opkrævningskravet.*

Når politiet modtager ansøgninger om tilladelse til længerevarende henstand eller afdragsvis betaling over en længere periode, skal disse således oversendes til RIM til behandling. Vedrører ansøgningen en sag, som endnu ikke er oversendt til RIM, oversendes sagen sammen med ansøgningen.”

Af punkt 27 i bødevejledningen fremgår:

”Bødebekendtgørelsens § 5 indeholder regler om, hvornår en sag skal oversendes til RIM med henblik på inddrivelse. Det er RIM, der har kompetencen til at foretage egentlige inddrivelseskridt, som f.eks. udlæg og lønindeholdelse. RIM har endvidere mulighed for at træffe afgørelse om henstand, afdragsvis betaling og eftergivelse, jf. ovenfor under pkt. 4.

Må det således konstateres, at skyldneren ikke kan eller vil betale efter udløbet af den frist, der er fastsat i opkrævningsskrivelsen, eller efter udløbet af en kortvarig periode, hvor politiet efter kulance har givet tilladelse til henstand efter reglen i bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, og betaler skyldneren heller ikke efter at have modtaget en rykker med frist på 10 dage, skal sagen således oversendes til RIM til inddrivelse. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling, som politiet efter kulance har meddelt efter reglen i bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, og heller ikke betaler det skyldige afdrag efter at have modtaget en rykkerskrivelse fra politiet.”

Af punkt 28 i bødevejledningen fremgår:

”Opmærksomheden henledes på, at det efter bødebekendtgørelsen § 5, stk. 3, er en betingelse for oversendelse til RIM, at den beskrevne rykkerprocedure er gennemført. (...).”

Af punkt 29 i bødevejledningen fremgår.:

”Bestemmelsen i bødebekendtgørelsen § 5 suppleres af bødebekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2, og § 6, stk. 2, nr. 3, hvoraf det følger, at sagen også oversendes til RIM ved betalingsfristens udløb, hvis politiet ikke inden da når at færdigbehandle en indgiven ansøgning om kulancemæssig henstand eller afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4. At oversendelse skal ske i disse situationer, er forudsat i lovforslag nr. 113 af 24. februar 2005 om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet).”

Af punkt 30 i bødevejledningen fremgår:

”De nævnte bestemmelser suppleres endvidere af bødebekendtgørelsens § 7, hvorefter sagen oversendes til RIM, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling, jf. nedenfor under pkt. 36.”

2.4 Straffeloven

Af straffelovens § 97 a, stk. 4, fremgår:

”Forældelsesfristen for konfiskationskrav er 10 år.”

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er RIM, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. RIM er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter benævnt ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”).

Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentlige restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige. Gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 1, indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos RIM.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til RIM give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelser er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol og omkostninger, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

2.5.1 Opkrævning i henhold til bødebekendtgørelsen

Bødebekendtgørelsen regulerer opkrævningen af konfiskationsbeløb, som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, og som overtages til fuldbyrdelse i Danmark, jf. bødebekendtgørelsens § 1, stk. 1.

Politiet skal opkræve beløb omfattet af § 1, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1. Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3.

Af bødevejledningens punkt 13 i fremgår, vedrørende fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, at EU-fuldbyrdslovens afsnit IV vedrører betingelserne mv. for fuldbyrdelse her i landet af konfiskationsafgørelser fra en anden EU-medlemsstat. "Konfiskationsafgørelser" i lovens forstand er nærmere defineret i lovens § 30. Afgørelse om fuldbyrdelse i Danmark af strafferetlige afgørelser fra andre lande i Den Europæiske Union træffes af Rigsadvokaten. Fuldbyrdelse af sådanne afgørelser iværksættes af politiet, når der er truffet endelig afgørelse herom, jf. lovens § 58. Medmindre andet følger af loven, sker fuldbyrdelse i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler om fuldbyrdelse af afgørelser om bøde og konfiskation.

På skyldnerens opfordring kan politiet pr. kulance give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen eller tillade, at beløbet betales i afdrag. Der kan dog højst gives tilladelse til henstand med betalingen i op til 6 måneder fra udløbet af den frist, der er nævnt i § 3, stk. 2, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1. Muligheden for fordringshaver til at give henstand eller tillade afdragsvis betaling udgør et frivilligt redskab af ikke-ressourcekrævende karakter. Det er således **ikke** hensigten, at fordringshavshaver i forbindelse med bevilling af henstand eller tilladelse til afdragsvis betaling skal gennemføre egentlige betalings- evnevurderinger eller foretage anden ressourcekrævende sagsbehandling. Dette fremgår af bødevejledningens afsnit 24.

Det fremgår af bødevejledningens afsnit 26, at fordringshaver frit kan afvise at bevilge henstand eller tillade afdragsvis betaling, såfremt fordringshaver, f.eks. ud fra sit kendskab til skyldner, vurderer, at skyldner ikke vil honorere betalingen ved henstandens udløb eller overholde en afdragsordning.

Fordringshaver kan således bevilge henstand eller tillade afdragsvis betaling i overensstemmelse med fast praksis for opkrævning af bøder, samt med henvisning til bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1 og bødevejledningens afsnit 25, såfremt

- skyldner retter henvendelse til fordringshaver herom,
- det bevilges pr. kulance uden ressourcekrævende sagsbehandling af skyldners ansøgning, og
- fordringshaver højst bevilliger henstand eller tillader afdragsvis betaling i en periode op til 6 måneder fra datoen for udløbet af den i opkrævningsskrivelsen fastsatte betalingsfrist.

Det følger af bødebekendtgørelsens § 5, stk. 1, at fordringshaver overdrager sagen til RIM med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren **ikke** betaler det samlede beløb inden den frist, der er fastsat 1) i opkrævningsskrivelsen i medfør af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 2 eller 2) inden udløb af fristen ved bevilliget henstand efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Fordringen overdrages tillige til RIM, hvis skyldneren misligholder betalingerne ved en tilladelse til afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Endeligt oversendes fordringen ligeledes til inddrivelse hos RIM, såfremt fordringshaver ved betalingsfristens udløb endnu ikke har færdigbehandlet en indgiven ansøgning om henstand eller afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4, jf. bødebekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2, samt bødevejledningens afsnit 29.

Det følger dog af bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3, at det er en forudsætning og en betingelse for oversendelse til RIM efter stk. 1 og 2, at fordringshaver forinden oversendelsen skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Fordringshaver skal foretage rykkerproceduren til skyldner skriftligt, hvoraf meddelelsen om oversendelse til RIM efter bødebekendtgørelsens § 5, stk. 1-3, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 4, også skal fremgå.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Af EU-fuldbyrdslovens § 31 fremgår, at en konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 32, 33 eller 34. Fuldbyrdelsen der tillige omfatter inddrivelsen, sker således i overensstemmelse med dansk ret, jf. § 58 stk. 3 i EU-fuldbyrdsloven. Konfiskationsbeløb omfattet af POEUKON antages at forælde i henhold til de danske forældelsesregler.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Dette suppleres yderligere af forældelseslovens § 28, som foreskriver, at loven også supplerer særbestemmelser om forældelse i den udstrækning, at andet ikke følger af særloven – herunder for eksempel afbrydelse af forældelsesfristen mv.

For så vidt angår konfiskationsbeløb, er der i hjemmelsgrundlaget herfor foreskrevet en særlig frist for forældelsesfristens længde, hvorfor denne således reguleres efter straffelovens § 97 a, stk. 4 og ikke forældelsesloven. Der fremgår følgende af straffelovens § 97a, stk. 4:

”Forældelsesfristen for konfiskationskrav er 10 år.”

Derimod er forældelsesfristens begyndelsestidspunkt og eventuel afbrydelse reguleret efter forældelsesloven, idet dette ikke er reguleret i straffelovens § 97 a, stk. 4.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Det fremgår af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1, at politiet skal opkræve konfiskationsbeløb, så snart afgørelse herom kan fuldbyrdes. Dette tidspunkt betegnes som fuldbyrdelsestidspunktet.

Da der er usikkerhed om, hvornår fuldbyrdelsestidspunktet indtræder for udenlandske konfiskationsbeløb fra en EU-medlemsstat, er det aftalt mellem parterne, ud fra et forsigtighedshensyn, at forældelsesfristen skal beregnes fra konfiskationsbeløbets oprindelige fuldbyrdelsestidspunkt, hvilket er datoen for afgørelsen pålagt af EU-medlemsstaten. I medfør af EU-fuldbyrdeslovens § 30 skal konfiskationsbeløb der er omfattet denne fordringstype være pålagt af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger.

3.1.1 Henstand

Fordringshaver har hjemmel til at give skyldner henstand med betaling af fordringer på konfiskationsbeløb i henhold til bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, hvoraf det fremgår, at Fordringshaver kan yde henstand i en periode på op til 6 måneder efter betalingsfristen på de 20 dage. Såfremt der gives henstand, og det er givet efter anmodning fra skyldner, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Udgangspunktet er således, at forældelsesfristen beregnes fra udløbet af henstanden.

Det er dog aftalt mellem parterne, at Fordringshaver ikke ved fastsættelsen af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt skal tage hensyn til de situationer, hvor der sker ydelse af henstand. Forældelsesfristen skal dermed i alle tilfælde beregnes fra forfaldsdatoen.

3.2 Forældelsesfristens længde

For så vidt angår forældelsesfristens længde, er denne for konfiskationsbeløb foreskrevet i straffelovens § 97 a, stk. 4.

Det følger af straffelovens § 97 a, stk. 4, at forældelsesfristen for konfiskationsbeløb er 10 år.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbev for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Idet forældelsesfristen for konfiskationskrav har sin egen særregel i straffelovens § 97a, stk. 4, er forældelseslovens § 5 alene relevant for spørgsmålet om forældelsesfristens længde ved afbrydelse af forældelsesfristen.

3.3 Afbrydelse af forældelsesfristen

Afbrydelse af forældelsesfristen for konfiskationsbeløb er ikke foreskrevet i straffeloven eller andre særbestemmelser, hvorfor dette også reguleres efter de almindelige regler i forældelsesloven, jf. forældelsesloven § 28.

Hvis forældelsen afbrydes, medfører det, at der løber en ny forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1:

"Når forældelsen afbrydes, løber fra det i stk. 2-6 fastsatte tidspunkt en ny forældelsesfrist, hvis længde bestemmes efter reglerne i denne lov."

Denne nye forældelsesfrist vil dog ikke være den 10-årige, der følger af straffelovens § 97a, stk. 4, idet det udtrykkeligt fremgår af forældelseslovens § 19, stk. 1, at længden af forældelsesfristen bestemmes efter reglerne i forældelsesloven. Det vil derfor alene være en 3-årig forældelsesfrist, der løber fra afbrydelsestidspunktet, medmindre kravet er baseret på et særligt retsgrundlag iht. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Hvis der indgås afdragsordning, kan dette under en række nærmere betingelser være at anse som en erkendelse af skylden i medfør af forældelseslovens § 15. Fordringshaver har oplyst, at der indgås afdragsordninger med skyldner i nogle tilfælde, men at det ikke er muligt at administrere, om disse opfylder betingelserne for at være en erkendelse af skyld efter forældelseslovens § 15. Det er derfor aftalt mellem parterne, at der ved angivelsen af forældelsesdatoen ikke tages hensyn til eventuelt indgåede afdragsordninger.

Fordringshaver har også oplyst, at der ikke foretages andre forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen på nuværende tidspunkt, og at denne praksis fremadrettet vil blive fastholdt.

3.4 Foreløbig afbrydelse af forældelsen efter gældsinddrivelseslovens § 18 a

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, har følgende ordlyd:

"For fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er forældelsesfristen 3 år, selv om hovedkravet, inden det kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, havde en længere forældelsesfrist eller der, før eller efter at fordringen kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er opnået et retsgrundlag som nævnt i forældelseslovens § 5, stk. 1, jf. dog stk. 5, 2. og 3. pkt. For private underholdsbidrag og regioners og kommuners privatretlige fordringer gælder dog den forældelsesfrist, der var gældende ved fordragens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller som under inddrivelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden måtte blive opnået efter forældelseslovens § 5, stk. 1. Denne forældelsesfrist gælder også for tilhørende renter under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden."

For fordringer med en forældelsesfrist der er længere end 3 år ændrer gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, den oprindelige forældelsesfrist, til en 3-årig forældelsesfrist. Dette gælder fra den dag, Gældsstyrelsen modtager fordringen til inddrivelse, medmindre der er tale om private underholdsbidrag eller regioners og kommuners privatretlige fordringer.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a stk. 5 har følgende ordlyd:

”Tilbagesendes et hovedkrav og dets tilhørende rente eller renter til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, vil den forældelsesdato, der var gældende ved tilbagesendelsen, jf. stk. 2 og 3, fortsat være gældende, medmindre fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, i medfør af forældelsesloven eller andre forældelsesregler får udsendt forældelsesdatoen. Er forældelsesfristen efter tilbagesendelsen blevet forlænget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, finder stk. 4, 1. pkt., kun anvendelse, hvis forældelsen afbrydes for fordringskomplekset, efter at dette på ny er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Genoverdrages hovedkravet til restanceinddrivelsesmyndigheden med en forældelsesdato, som er senere end 3 år fra den dato, hvor hovedkravet på ny modtages til inddrivelse, finder stk. 4, 1. pkt., dog anvendelse, således at forældelsesfristen på 3 år skal regnes fra denne modtagelsesdato. 2. og 3. pkt. gælder ikke for fordringer omfattet af stk. 4, 2. pkt.”

Hvis en fordrings forældelsesfrist er længere end 3 år før oversendelse til inddrivelse, nedjusteres forældelsesfristen til 3 år, når fordringen modtages til inddrivelse, jf. ovenfor samt gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4. Den reducerede forældelsesfrist vil fortsat være gældende, hvis fordringshaver tilbagekalder en fordring eller når GÆLDST tilbagesender fordringskomplekset. Dette gælder også i tilfælde, hvor fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, når fordringen igen er under opkrævning.

Forlænger fordringshaver forældelsesfristen med et særligt retsgrundlag jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, efter fordringen er blevet tilbagesendt, finder gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. kun anvendelse, hvis fordringen igen oversendes til inddrivelse, og Gældsstyrelsen fortager et forældelsesafbrydende skridt jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 2. pkt.

Genoverdrager fordringshaver en fordring med en forældelsesfrist på mere end 3 år fra det nye modtagelsestidspunkt, regner Gældsstyrelsen fordringens forældelsesfrist 3 år fra den nye modtagelsesdato, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 3. pkt.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

Korrekt udfyldelse af stamdatafelter i den nye inddrivelsesløsning

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
Hæfter 1	Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske personer, som hæfter for fordringen eller ved CVR/SE-nr. eller AKR-nr. for den juridiske person, der hæfter for fordringen. Skyldner skal identificeres som den fysiske eller juridiske person, der skal betale bøden. Feltet ”Hæfter 1” skal derfor udfyldes med CVR-. eller CPR- nr. Ved solidarisk hæftende skyldnere skal det fulde fordringsbeløb (hovedstol) indberettes for alle skyldnere, og beløbet skal således ikke deles forholdsmæssigt op mellem skyldnere.
Eget referencenummer	Feltet skal indeholde fordringshavers entydige identifikation af fordringen i form af et unikt ID, der kan bestå af både tal og/eller bogstaver. Dette kan eksempelvis være et journalnummer, som fordringshaver har oprettet specifikt for fordringen. Hvis der anvendes samme sagsnummer til flere fordringer, skal den enkelte fordring kunne udskilles, fx ved brug af et løbenummer i tilknytning til sagsnummeret. Der kan maksimalt angives 36 tegn i feltet.
Fordringsart	Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse. Denne fordringstype omfatter alene fordringer, der oversendes til inddrivelse. Fordringshaver skal derfor angive fordringsarten ”INDR” for fordringer, der oversendes i denne fordringstype.
Fordringstypekode	Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype. For denne fordringstype skal fordringshaver angive fordringstypekoden POEUKON.

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
Stiftelsesdato	Feltet skal indeholde datoen for fordringens stiftelsestidspunkt. Stiftelsestidspunktet er tidspunktet for den retsstiftende begivenhed. Den retsstiftende begivenhed er det tidspunkt, hvor kravet efter lovgivningen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed, afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold. Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet for en fordring således: <i>”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”</i> Stiftelsesdatoen ses ikke at fremgå af det retlige grundlag. Ifølge dansk retspraksis anses konfiskationsbeløb for stiftet ved konfiskationsdommen, jf. U.1986.69 Ø, hvorfor den juridisk korrekte stiftelsesdato, er tidspunktet for den retsstiftende doms- eller vedtagelsesafsigelse. Det antages derfor, at stiftelsestidspunktet for fordringer omfattet af denne fordringstype ligeledes udgør tidspunktet for doms- eller vedtagelsesafsigelse. Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes derfor med datoen for vedtagelse af konfiskationsbeløbet eller datoen for dommen/afgørelsen.
Periode start	Feltet anvendes til angivelse af starttidspunktet for en fordring (herafter ”Periode start”). Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, og der fremgår ikke en egentlig periode af det retlige grundlag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer. Feltet ”Periode start” skal derfor ikke udfyldes.

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
Periode slut	Feltet anvendes til angivelse af sluttidspunktet for en fordring (herafter "Periode slut"). Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, og der fremgår ikke en egentlig periode af det retlige grundlag, dvs. der er tale om "punkt i tid" fordringer. Feltet "Periode slut" skal derfor ikke udfyldes.
Oprindelig hovedstol	Feltet skal angive fordringens oprindelige pålydende. Feltet "Oprindelig hovedstol" skal udfyldes med den korrekte hovedstol. Den oprindelige hovedstol er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet til inddrivelse, idet den oprindelige hovedstol kan være højere end beløbet til inddrivelse. Det følger af EU-fuldbyrdeslovens § 39, stk. 2, at konfiskationsbeløb omregnes til danske kroner til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor fuldbyrdesafgørelsen om konfiskation blev truffet. Den oprindelige hovedstol må ikke indeholde renter og gebyrer. Eksempel: En fordrings oprindelige størrelse er 2.500 kr. Der er afdraget 1.000 kr., inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Oprindelig hovedstol" angive 2.500 kr.
Beløb til inddrivelse	Feltet skal indeholde fordringens beløb (restgæld) på det tidspunkt, hvor fordringen overdrages/indtastes af fordringshaver til Gældsstyrelsen. Beløbet er en numerisk værdi, der svarer til fordringens aktuelle pålydende på tidspunktet for overdragelse af fordringen.

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
	Beløbet til inddrivelse er ikke nødvendigvis sammenfaldende med den oprindelige hovedstol, idet beløbet til inddrivelse kan være lavere end den oprindelige hovedstol. Beløbet til inddrivelse må ikke indeholde renter og gebyrer. Eksempel: En fordrings oprindelige størrelse er ved stiftelsen 2.500 kr. Der er afdraget 1.000 kr., inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Beløb" angive 1.500 kr.
Renteregul	Feltet "Renteregul" må ikke udfyldes.
Rentesatskode	Feltet "Rentesatskode" må ikke udfyldes.
Beskrivelse	Feltet er et frittekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv. Fordringshaver i fordringens beskrivelsesfelt skal altid angive en entydig identifikation ved henvisning til afgørelsen med journalnummer. Det forudsættes, at afgørelsen skal indeholde tilstrækkelig information til identifikation af fordringen. Det er aftalt, at Fordringshaver i beskrivelsesfeltet altid skal angive en entydig identifikation ved henvisning til dommen/afgørelsen, der ligger til grund for konfiskationsbeløbet med journalnummer. Endvidere skal det anføres, hvilken EU-medlemsstat der har oversendt konfiskationsbeløbet til fuldbyrdelse. Der skal således angives følgende i beskrivelsesfeltet:

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
	Vedr. konfiskationsbeløb fra [indsæt EU-medlemsstaten] jr.nr. xxxx-xxxxx-xxxx-xx, af dd-mm-yyyy.
Domsdato	Stamdatafeltets primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Domsfeltet skal kun udfyldes i de tilfælde, hvor fordragens eksistens og størrelse er fastslået, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato, hvis: 1) dommen fastslår fordragens eksistens, og 2) dommen fastslår fordragens beløbsmæssige størrelse. Hvis ikke der er opnået, skal feltet være tomt ved oversendelsen af fordringen. I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.
Forligsdato	Der indgås ikke forlig i sager om konfiskationer. Feltet "Forligsdato" må ikke udfyldes.
Forfaldsdato	Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 157ff. I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved. Af § 3 i bødebekendtgørelsen fremgår, at "<i>Politiet skal opkræve beløb omfattet af § 1, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes.</i>"

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
	Fuldbyrdelsestidspunktet må dermed anses for forfaldstidspunktet, idet fuldbyrdelsestidspunktet anses for det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaver kan kræve fordringen indfriet. Da der er usikkerhed om, hvornår fuldbyrdelsestidspunktet indtræder for udenlandske konfiskationsbeløb fra en EU-medlemsstat, er det aftalt mellem parterne, at forældelsesfristen skal beregnes fra konfiskationsbeløbets oprindelige fuldbyrdelsestidspunkt, hvilket er datoen for afgørelsen pålagt af EU-medlemsstaten. Feltet "Forfaldsdato" skal derfor udfyldes med datoen for dommen/afgørelsen der fastsætter konfiskationsbeløbet pålagt af domstolen i EU-medlemsstaten.
Sidste rettidige betalingsdato	Feltet angiver det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det fremgår af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 2, at <i>"Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Består det skyldige beløb af tvangs-bøder, fastsættes fristen dog til 10 dage. De nævnte frister kan fraviges, hvis særlige grunde taler for fastsættelse af en kortere frist."</i> Endvidere fremgår det af bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3, at <i>"Det er en forudsætning for oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden efter stk. 1 eller stk. 2, at politiet forinden skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, og skyldneren ikke har efterkommet dette. Dette</i>

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
	<i>gælder dog ikke, hvis tvangsbøder indgår i det skyldige beløb.”</i> Denne skrivelse antages at udgøre en rykkerskrivelse. Af bødevejledningens afsnit 27 til § 5, stk. 3 fremgår desuden følgende vedrørende rykkerprocedure: <i>”Betalder skyldneren heller ikke efter at have modtaget en rykker med frist på 10 dage, skal sagen således oversendes til RIM til inddrivelse. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling, som politiet efter kulance har meddelt efter reglen i bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, og heller ikke betaler det skyldige afdrag efter at have modtaget en rykkerskrivelse fra politiet.”</i> Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner. Det er aftalt, at fordringshaver udfylder sidste rettidige betalingsdato med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse. Fordringshaver skal således i feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” angive den sidste rettidige betalingsdag, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark.
Forældelsesdato	Feltet skal angive den sidste dag, inden fordringen forældes, dvs. den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen overdrages/indtastes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Forældelsesfristen for konfiskationsbeløb er 10 år, jf. straffelovens § 97a, stk. 4. Forældelsesfristen løber fra fuldbyrdelsestidspunktet, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1. Da der er usikkerhed om, hvornår fuldbyrdelsestidspunktet indtræder for udenlandske konfiskationsbeløb fra en EU-medlemsstat, er

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POEUKON
	det aftalt mellem parterne, at forældelsesfristen skal beregnes fra konfiskationsbeløbets oprindelige fuldbyrdelsestidspunkt, hvilket er datoen for afgørelsen pålagt af EU-medlemsstaten. Forældelsesfristen for udenlandske konfiskationsbeløb skal angives som 10 år fra datoen for dommen/afgørelsen pålagt i en EU-medlemsstat. Hvis Fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, vil dette skulle indgå i fastsættelsen af forældelsen. Fordringshaver har dog oplyst, at der ikke foretages forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af konfiskationsbeløb. Efter anmodning fra skyldner, kan der gives tilladelse til kortvarig henstand i op til 6 måneder, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt kan i dette tilfælde udskydes til udløbet af henstandsperioden. Parterne er dog blevet enige om, at der ikke tages hensyn til ydet henstand i beregningen af forældelsesdatoen, da det er oplyst af Fordringshaver, at det ikke kan håndteres ved oversendelse til inddrivelse. Forældelsesdatoen skal derfor altid angives som 10 år fra datoen for dommen/afgørelsen pålagt af en EU-medlemsstat. Feltet "Forældelsesdato" skal således udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.
Bobehandling	Feltet skal angive, om fordringen er omfattet af bobehandling, eksempelvis konkurs m.v. Her vælges enten 'Ja' eller 'Nej'.
Note på skyldner	Feltet kan udfyldes med sagsrelevante bemærkninger fra fordringshaver til Gældsstyrelsen. Hvis feltet "Note på skyldner" udfyldes, sendes fordringen til manuel sagsbehandling.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler ved-rører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for POEUKON (Udenlandske konfiskationskrav, EU)	INDR: Konsekvens hvis reg-len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tid-ligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge se-nest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a R_2_3	Forældelsesdato skal ligge 10 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen afvises*
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 99.999.999 kr.	Fordringen afvises*
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge 20 dage efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Forligsdato må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*